

[Marianne Jelved]

tes af en ministeriel vetoret. I praksis er der tale om en forenkling og om, at Planstyrelsen stadig væk holder øje med, hvad der foregår, og at der er vetoret for ministeriet.

Der bliver sagt, at borgerne ikke inddrages. Efter min opfattelse – den kan vi så uddybe og meget mere detaljeret gå ind i under udvalgsarbejdet, det mener jeg selvfølgelig vi skal – er der lagt op til en langt bredere og mere intensiv inddragelse af borgerne lokalt i alle de beslutninger, som skal træffes på disse områder.

Generelt må jeg sige, at Det Radikale Venstre finder, at disse lovforslag er et skridt i den rigtige retning. For at glæde bl.a. hr. Knud Lind vil jeg da gerne sige, at de lovforslag så ikke sådan ud, som de ser ud i dag, hvis Det Radikale Venstre havde haft 90 mandater i Folketinget. Derfor er det en utrolig trættende og unødvendig diskussion at hegle på hinanden over, at vi gør det, som er folkestyrets idé, nemlig bøjer os imod hinanden for at kunne levere nogle resultater og ikke bare sidder og råber fra hver sit hjørne.

Jeg håber meget, at vi kan få et konstruktivt, også nuanceret, grundigt og ordentligt udvalgsarbejde. Jeg vil ikke på forhånd sige, at der ikke kan være ting i det, der kunne være gjort anderledes og bedre. Det er det, vi har hele lovgivningsproceduren til for at få belyst, også de enkelte paragraffer, ud fra forskellige synsvinkler, altså fra forskellige partier. Jeg håber og tror, at der er vilje til, at vi når et bredt resultat.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror, fru Marianne Jelved er den første ordfører, der bruger udtrykket forenkling om, at man udstyrer ministeren med en vetobeføjelse i stedet for den godkendelsesbeføjelse, der eksisterer efter den gældende lands- og regionplanlov.

Man kan i grunden godt have sine tvivl om, hvorvidt det er en forenkling, for det må vel være sådan, hvis man skal tage stilling til, om der skal nedlægges veto, at der skal foretages en meget grundig gennemarbejdning af det pågældende regionplanforslag. Ministeren nedlægger ikke veto sådan bare ved at kigge på det, vel, og så pist gør jeg det ikke, eller gør jeg det. Præcis den samme grundige gennemarbejdning skulle vel finde sted som en forudsætning for godkendelsen? Jeg vil gerne bede fru Marianne

Jelved fortælle mig, hvor forskellen i grunden ligger mellem det arbejde, der skal laves op til nedlæggelse af et veto, ikke nedlæggelse af et veto og op til at give den godkendelse.

Jeg er godt klar over, at det er foregået på den måde, at man i offentlighedsfasen har taget stilling og så sendt en underhåndsskrivelse til amtsrådet, fået dets kommentarer og så givet godkendelsen. Den forenkling sparer man – eller rettere sagt, den procedure sparer man, men det har jo ikke været det, der har taget den lange tid. Den ligger i vurderingen af regionplanforslaget. Jeg vil gerne bede fru Marianne Jelved om at fortælle den undrende omverden, hvori ændringerne her ligger.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der ligger faktisk to ting i det. For det første – og det er nok den væsentligste efter min opfattelse – i det øjeblik der ikke er den godkendelsesprocedure, vi kender i dag, ligger ansvaret reelt ikke i ministeriet, men ude i amtsrådet. Dermed tror jeg, det har jeg sagt så mange gange, at i det øjeblik man giver et reelt ansvar, ansvarliggør man også de mennesker, som får det ansvar. Det synes jeg grundlæggende rigtigt og så hører hjemme i denne sammenhæng. Det er den ene, og det er den væsentligste ting af det.

Forenklingen ligger i, at ministeriet følger med i, hvad der sker rundt omkring. Det gør ministeriet jo også til daglig. Man følger med i, at der ikke sker ændringer, som vil stride imod landsinteresser, og at man dermed kan skride ind, når det er nødvendigt. Meget af det, der foregår i dag, er ren rutine, ekspeditionssager, som tager temmelig megen tid i ministeriet, og som man godt kunne undvære.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår ikke, hvad fru Marianne Jelveds første argument har at gøre med forenkling. Jeg synes, at der i hvert fald forudsætningsvis må ligge det i det, når nu amtsrådet får det endelige ansvar for regionplanlægning – det har amtsrådet faktisk også haft før – at de ikke har taget det ansvar alvorligt nok tidligere, fordi godkendelsen lå hos ministeren. Så kunne man lige så godt lave det sådan, at de fik noget at bygge på derinde, hvor man skulle godkende regionpla-